

(๑๔)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมາṇīชัยพระมหาภักษตรី

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๕/๒๕๖๒

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๖/๒๕๖๒

วันที่ ๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

เรื่อง นางวันเพ็ญ พรมรังสรรค์ และนางอารามย์ คำจริง กับคณะ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ
พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นางวันเพ็ญ พรมรังสรรค์ และ
นางอารามย์ คำจริง กับคณะ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเร่ พ.ศ. ๒๕๖๐
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. พระราชบัญญัติเร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑ เป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจรัฐในการจัดการ
สินแร่ซึ่งเป็นทรัพยากรสำคัญของประเทศไทยให้การประมูลแก่เอกชน แต่ในบทเฉพาะกาล
มาตรา ๘๙ และมาตรา ๘๙ บทบัญญัติให้มีการคุ้มครองสิทธิเดิมของบุคคลที่เคยได้รับอนุญาต
ตามพระราชบัญญัติเร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่เป็นระบบสัมปทานให้มาได้สิทธิการประมูลตามพระราชบัญญัติเร่
พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑ บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวจึงมีลักษณะผูกขาดทางเศรษฐกิจไม่เป็นธรรม
เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ว่าด้วยการประมูลซึ่งต้องแบ่งทัน
อย่างเป็นธรรม ทั้งยังเลือกปฏิบัติและกีดกันทำให้การประมูลไม่ได้เกิดขึ้นจริงอาจนำไปสู่การเข้าประมูล
ซึ่งทำให้รัฐเสียหาย ไม่สามารถจัดระเบียบการประกอบอาชีพได้ อีกทั้งยังเป็นไปเพื่อประโยชน์เอกชน

หรือกลุ่มบุคคล ทำให้ไม่มีการแย่งขันทางศรമฐกิจของประเทศแท้จริงได้ จึงขัดหรือແยັງຕ່ອຮູ້ຮຽນນຸ້ມ
ມາตรา ๔๐ ມາตรา ๔๓ ແລະ ມາตรา ๗๕

๒. ພຣະຈະບັນຍຸຕີແຮ່ ພ.ສ. ๒๕๖๐ ມາตรา ๓๙ ມາตรา ๔๐ ມາตรา ๔๒ ແລະ ມາตรา ๔๖
ເປັນບທບັນຍຸຕີທີ່ເປີດຂ່ອງໃຫ້ເອກະນສາມາດຢືນຄຳຂອາຊຸາບຕັດສໍາວົງແຮ່ ອາຊຸາບຕັດຜູກາດສໍາວົງແຮ່
ທີ່ອາຊຸາບຕັດພິເສຍຄຣອບຄລຸມລົງໄປທັບຊ້ອນນັບທີ່ດິນອູ່ອ່າສີທຳກິນຂອງປະຊາຊ ສ່ວນໃຫ້ປະຊາຊ
ຕ້ອງເສີຍສີທີໃນທີ່ດິນອູ່ອ່າສີ ທຳໃຫ້ເອກະນໄດ້ຮັບສີທີ່ຄຸ້ມຄອງຕາມພຣະຈະບັນຍຸຕີແຮ່ ພ.ສ. ๒๕๖๐
ມາตรา ๔๕ (๔) ແລະ ມາตรา ๓๓ ແລະ ໄມມີຂຶ້ນຕອນໃຫ້ປະຊາຊຍືນຍອມຫຼື້ອໃຫ້ຄວາມເຫັນຂອບໃນການ
ຢືນຄຳຂອກຄົນທີ່ຈະນີກາຮັບຈົດຄຳຂອທັ້ງທີ່ເປັນໂຄງກາຮົ່າງມີຄວາມສິ່ງແວດລື້ອມແລະ
ສຸຂພາພຂອງປະຊາຊແລະ ຜູມຂນ ໂດຍປະຊາຊໄມ່ອາຈ ໂດຍແຍັງຫຼື້ອຄັດຄຳນີ້ໄດ້ ນອກຈາກນີ້ຍັງໄມ່ສາມາດ
ເພີກດອນອາຊຸາບຕັດທີ່ອອກໃຫ້ກັບເອກະນແລ້ວໄດ້ໂດຍໆຍໍ ເນື່ອຈາກພຣະຈະບັນຍຸຕີແຮ່ ພ.ສ. ๒๕๖๐
ມາตรา ๑๒๗ ບັນຍຸຕີໃຫ້ເອກະນມີສີທີ່ໄດ້ຮັບເງິນຈຸດເຫຍຄວາມສີ່ຍ່າຍຈາກກາເພີກດອນດັ່ງກ່າວ ບທບັນຍຸຕີ
ແຫ່ງກູ້ໝາຍດັ່ງກ່າວຈຶ່ງທີ່ຈຶ່ງທຳໃຫ້ປະຊາຊໄມ່ສາມາດຮັບສີທີ່ກະຈາຍຄື່ອກຮອງທີ່ດິນຍ່າງເປັນຮຽນ
ໄມ່ມີໜັກທີ່ມີໜັກ ໃນການປະກອບອາຊີພເກຍຕຣກ ໄມ່ສາມາດເຂົ້າສົ່ງແຫ່ງເຈີນຖຸນ ແລະ ໄມ່ສາມາດ
ທີ່ຈະ ໂດຍແຍັງຄັດຄຳນີ້ກ່າວຕົງໂຄງກາຮນາດໄຫຼູ່ໄດ້ ເນື່ອຈາກໄມ່ເປັນຜູ້ມີສີທີ່ໃນທີ່ດິນທຳກິນ ເປັນກາລະເມີດສີທີ່
ຂອງປະຊາຊຕາມຮູ້ຮຽນນຸ້ມ ຈຶ່ງຂັດຫຼື້ອແຍັງຕ່ອຮູ້ຮຽນນຸ້ມ ມາตรา ๒๕ ມາตรา ๒๖ ມາตรา ๕๘
ມາตรา ๓๑ ມາตรา ๒๒ ມາตรา ๓๓ ແລະ ມາตรา ๓๗

๓. ພຣະຈະບັນຍຸຕີແຮ່ ພ.ສ. ๒๕๖๐ ມາตรา ๕๕ ວຣຄສອງ (๔) ບັນຍຸຕີໃຫ້ເອກະນສາມາດ
ຢືນຄຳຂອທຳແໜ່ອງໃນພື້ນທີ່ທີ່ອູ່ໃນຄວາມຄຣອບຄຣອງຂອງໜ່ວຍງານຂອງຮູ້ໄດ້ ຈຶ່ງມີຜລທຳໃຫ້ໄມ່ເປັນກາ
ປກປົອງຄຸ້ມຄອງສີທີ່ກາຮອູ່ອ່າສີທຳມາຫາກິນຂອງປະຊາຊທີ່ອ່າສີທຳກິນອູ່ໃນທີ່ດິນທີ່ໄດ້ຮັບກາປົງປ
ກຣນສີທີ່ທີ່ດິນເພື່ອເກຍຕຣກຮົມຈຶ່ງຍັງຄົງເປັນທີ່ດິນຂອງຮູ້ ທຳໃຫ້ເອກະນມີອໍານາຈເໜືອທີ່ດິນທຳກິນ
ຂອງປະຊາຊ ສ່ວນໃຫ້ປະຊາຊກລາຍເປັນຜູ້ນຸກຮູກແປ່ງປະທານບັດ ແລະ ອາຈຕ້ອງກູ້ດຳເນີນຄື
ຫາກເຫົ້າໄປໃນທີ່ດິນດັ່ງກ່າວຈຶ່ງທີ່ເອກະນໄດ້ຮັບປະທານບັດແລ້ວຕາມພຣະຈະບັນຍຸຕີແຮ່ ພ.ສ. ๒๕๖๐
ມາตรา ๓๓ ບທບັນຍຸຕີແຫ່ງກູ້ໝາຍດັ່ງກ່າວຈຶ່ງເປັນກາຈຳກັດເສີ່ງກາພໃນກາຮອູ່ອ່າສີຂອງປະຊາຊ

ทำให้ประชาชนไม่มีสิทธิในที่ดินทำกินตามกฎหมาย ถือเป็นการตรากฎหมายจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ขัดต่อหลักนิติธรรม จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๗๙ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๗

๔. พระราชบัญญัติเร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๒๗ บัญญัติให้กรณีเพิกถอนอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาต ในลักษณะเป็นไปเพื่อประโยชน์แก่การอันเป็นสาธารณูปโภค การป้องกันประเทศ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่นของรัฐ ให้ผู้ได้รับผลกระทบจากการกระทำดังกล่าวมีสิทธิได้รับเงินชดเชยความเสียหายตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงหลักการของพระราชบัญญัติเร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๕ ทวิ และมาตรา ๕ ตรี ที่บัญญัติให้ผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้ได้รับอนุญาต จะเรียกว่าเสียหายได้ ๆ มิได้ บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวจึงทำให้ประเทศต้องเกิดความเสียหายโดยไม่อาจควบคุมได้ และการให้อำนาจรัฐมนตรีเป็นผู้ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังกล่าว เป็นการให้อำนาจแก่บุคคลโดยมิชอบ เนื่องจากเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการเงินการคลังของประเทศ จึงไม่ชอบด้วยการกำหนดให้ต้องจ่ายเงินชดเชยความเสียหายให้กับเอกชนทั้งสิ้น และยังเป็นการบัญญัติกฎหมายให้เอกชนมีอำนาจเหนือกว่ารัฐและมีอำนาจเหนือกว่าวินัยการเงินการคลังของประเทศซึ่งเป็นความมั่นคงสำคัญของประเทศ จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๒

ผู้ร้องทั้งสองกับคณะได้ยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินขอให้ส่งพระราชบัญญัติเร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ จึงวินิจฉัยให้ยุติการพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ผู้ร้องทั้งสองกับคณะได้คัดค้านการยุติเรื่องของผู้ตรวจการแผ่นดิน จึงได้ยื่นเรื่องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อขอให้เสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญ แต่ผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการวินิจฉัยว่าเป็นการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินแล้ว ไม่มีข้อเท็จจริงใหม่ที่อาจทำให้คำวินิจฉัยเปลี่ยนแปลงไป จึงไม่ส่ง

- ๔ -

พระราชบัญญัติเร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาด้วยศาสตร์สูตรนமุณเพื่อพิจารณาวินิจฉัย ผู้ร้องทั้งสองกับคณะ
จึงขอให้ศาสตร์สูตรนமุณพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ประเด็นที่ศาสตร์สูตรนமุณต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องทั้งสองกับคณะต้องด้วย
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาสตร์สูตรนமุณจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคล
ซึ่งถูกคณะเมดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาสตร์สูตรนูญเพื่อ
มีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาสตร์สูตรนูญ” และ
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาสตร์สูตรนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๙
วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๗ ผู้ใดถูกคณะเมดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้
ถ้าผู้นั้นเห็นว่าการละเมิดนั้นเป็นผลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
ให้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณาข้อความดังกล่าว
ความเห็นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้อง โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณา
ให้ผู้ร้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องทั้งสอง
กับคณะขอให้ศาสตร์สูตรนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติเร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑
มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๕ วรรคสอง (๔) มาตรา ๑๒๗
มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๙๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๘
มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๒ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๕
และมาตรา ๗๗ อันเป็นกรณีขอให้ศาสตร์สูตรนูญตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติ
แห่งกฎหมายดังกล่าว ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ในกรณีเช่นนี้ ต้องเป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา
ของศาสตร์สูตรนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๙ ซึ่งแม้ผู้ร้องทั้งสองกับคณะจะได้ยื่นคำร้อง

- ๕ -

ต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ได้แจ้งผลการพิจารณาแล้วกีตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องเป็นเพียงการแสดงความเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายของผู้ร้องทั้งสองกับคณะ และไม่ปรากฏว่ามีการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญของผู้ร้องทั้งสอง กับคณะอันเป็นผลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวแต่อย่างใด กรณีตามคำร้องจึงไม่ต้องด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของ ศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๙ ดังนั้น ผู้ร้องทั้งสองกับคณะจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าว ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่ง ไม่รับคำร้องไว้พิจารณาвинิจฉัย

- ๖ -

(คำสั่งที่ ๑๕/๒๕๖๒)

(นายจิตต์ ภักดีธนากร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัช ชลวร)

(นายทวีเกียรติ มีนาคกนิษฐ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายณัตรินทร์ เมพ ไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง ฤกษ์ปุพาน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ